

DICTAT (CASOS ESPECIALS D'ACCENTUACIÓ)

El jugador d'handbol

A **mi** no m'ha agradat mai el **futbol**. Ni jugar-hi, ni mirar els partits. **Mon** pare no m'ho deia, però era evident que estava una mica decebut de la meva indiferència envers els esports competitius. Abans d'anar al camp els dies de partit, encara ho intentava: “Segur que no **vens**?” Jo feia que no amb el cap des del faristol i tornava a concentrar-me en el **pentagrama**, per no veure-li la decepció als ulls. **Més** endavant va intentar-ho amb altres esports suposadament **virils**: l'**hoquei**, el **cricket**, el **bàsquet**... No hi va haver manera. L'únic dia que vaig intentar fer-lo feliç, en un partit de costellada un estiu a la vall d'**Àneu**, a la primera part em vaig fracturar l'**omòplat** en una caiguda gens **heroica**. De debò que pensava que estaria orgullós de mi quan vaig aparèixer per casa amb el **Dídac**, un jugador d'**handbol** del segon equip del Barça. Almenys algú aconseguia apartar-me una estona de l'**oboè** i dur-me a un camp d'esports sense que jo hi oposés la més mínima resistència...